The *Beracha* on Pureed Vegetable Soup

Q I read your recent response about the *beracha* on the broth of vegetable soup. Is the *halacha* any different for pureed vegetable soup?

1. ברכות דף לט עמ א
מיא דסלקא – כסלקא, ומיא דלפתא – כלפתא, ומיא דכולהו שלקי – ככולהו שלקי.

2. ברכות דף לח עמ' א
אמר מר בר רב אשי: האי דובשא דתמרי, מברכין עלויה "שהכל נהיה בדברו". מאי טעמא? – זיעה בעלמא הוא.

3. שולחן ערוך אורח חיים סי' רה סע' ב
על המים שבישלו בהם ירקות **מברך** הברכה עצמה שמברך על הירקות עצמן, אף על פי שאין בהם אלא טעם הירק; והני מילי כשבשלם בלא בשר, אבל בישלם עם בשר, מברך עליו "שהכל".

4. שו"ת הרא"ש כלל ד סי' טו
ואף על פי שהשעורים נעשים דייסא ואם היה אדם רוצה לאכול מהם היה צריך לברך "בורא מיני מזונות", מכל מקום עיקר בישולם בשביל המים ואינן נמשכין אחר השעורים. ולא דמי למיא דשלקי, דהנך עיקר בישולם בשביל הירקות, הלכך כיון שנתנו הירקות טעם בהם הולכים אחר הטעם. ואפילו אם בשלו הירקות לצורך מימיהם לרפואה, כיון שכל העולם מבשלים אותם לאכילה, לא נשתנית ברכת המים בשביל זה שמבשלים עתה לרפואה ואין החולה צריך לאכילת הירקות.

5. ברכות דף לח עמ' א
והלכתא: תמרי ועבדינהו **טרימא** – מברכין עלוייהו "בורא פרי העץ". מאי טעמא? במלתייהו קיימי כדמעיקרא.

רש"י שם
טרימא מהו ... ושם טרימא – כל דבר הכתוש קצת ואינו מרוסק.

6. שולחן ערוך אורח חיים סי' רב סע' ז
תמרים שמיעכן ביד ועשה מהם עיסה והוציא מהם גרעיניהם, אפילו הכי לא נשתנית ברכתן ומברך עליהם: "בורא פרי העץ" ולבסוף ברכה מעין שלש. הגה: ולפי זה הוא הדין בלטווערן הנקרא פווידל"א מברכין עליהם: "בורא פרי העץ"; **ויש אומרים לברך עליהם "שהכל"**, וטוב לחוש לכתחלה לברך "שהכל", אבל אם בירך "בורא פרי העץ" יצא, כי כן נראה עיקר.

משנה ברורה שם ס"ק מב
ויש אומרים לברך עליהם "שהכל" – בזה נחלקו האחרונים: יש מהם שסוברים דהיש אומרים לא פליג כי אם אפאווידלא משום שנימוחו לגמרי ולא ניכר צורתן כלל, אבל בדין המחבר, דמיירי בתמרים שנתרסקו שניכר תוארן וצורתן אף כשמתרסקין לגמרי, מודו דמברך "פרי העץ"; ויש מהם שסוברין דהיש אומרים פליג גם אדין המחבר, וסבירא להו דכיון דנתרסקו לגמרי, מברך "שהכל". ולדינא אין נפקא מינה בזה, דאף אם נימא דהיש אומרים פליג גם אתמרים שנתרסקו, מכל מקום להלכה קיימא לן כדעת המחבר, דהיכא שממשן קיים לא נשתנית ברכתן, ורק בפאווידלא, שאבד כל צורתו ולא ניכר כלל מה הוא, אז לכתחלה מברך "שהכל" וכהכרעת הרמ"א, דבברכה זו יוצא על הכל בדיעבד. [אכן לענין ברכה אחרונה, אין עצה אי אתרמי לענין דברים שהוא משבעה מינים, וכדאיתא בסימן ר"ח סי"ג, דברכת "בורא נפשות רבות" אינה פוטרת מעין שלוש, ולא מעין שלוש פוטרת "בורא נפשות רבות" אם לא שיאכל גם פרי משבעת המינים וגם דבר שברכתו בורא נפשות רבות לפטור גם את זה ממה נפשך [פרי מגדים]. ואם אין לו, נראה לי שיוכל לברך מעין שלש, כי כן משמע מלשון הרמ"א, דתופס לעיקר הדין שברכתו "פרי העץ"]: